

תפ"ח 37202/02/15 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א נגד דניאל ביטון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 37202-02-15 מדינת ישראל נ' ביטון

בפני:	כב' השופט גלעד נויטל, אב"ד כב' השופט מאיר יפרח כב' השופטת גיליה רביד
בעניין:	מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א (פלילי) - ע"י ב"כ עו"ד דליה אברמוף ועו"ד לבנת מלמד נגד דניאל ביטון - ע"י ב"כ עו"ד ששי גז
המאשימה	
הנאשם	

גזר דין

אנו אוסרים פרסום שמן של המתלוננות וכן אנו אוסרים פרסום של כל פרט אחר שיש בו כדי לזהותן.

השופט גלעד נויטל, אב"ד:

הצדדים ערכו הסדר טיעון (במ/2). הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1) והורשע בעבירות כדלקמן: אישום ראשון: הבאת אדם לידי מעשה זנות בנסיבות מחמירות לפי סעיף 201 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן - החוק) ביחד עם סעיף 203(א) לחוק; אישום שני: הבאת אדם לידי מעשה זנות לפי סעיף 201 לחוק; אישום שלישי: הבאת אדם לידי מעשה זנות לפי סעיף 201 לחוק (מספר עבירות) וניצול קטינים לזנות לפי סעיף 203(א)(1) לחוק (מספר עבירות); אישום רביעי: דין לקוחו של קטין עבירה לפי סעיף 203ג לחוק (שלוש עבירות); אישום חמישי: שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק, והשמדת ראיה לפי סעיף 242 לחוק. במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים כי יעתרו במשותף להטיל על הנאשם עשרים וארבעה (24) חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי על עבירות מין כמו גם על העבירות שבהן הורשע, ופיצוי בסך ₪ 50,000 עבור כל אחת משלוש המתלוננות נשוא האישומים המפורטים בכתב האישום. הפיצוי הופקד בקופת בית המשפט עובר למועד בו הושמעו הטיעונים לעונש - ביום 19.4.15 (ראו בדברי התובעת - עמ' 4 לפר').

אלה עובדות כתב האישום המתוקן (במ/1) שבהן הודה הנאשם:

מבוא: אייל גולן הוא זמר בעל שם מוביל בתחום המוסיקה בישראל (להלן: "אייל") והבעלים של חברת "ליאם הפקות" (להלן: "החברה"). הנאשם הינו אביו של אייל. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, שימש הנאשם, בין היתר כנהג רכב הסעות של חברי הלהקה של אייל (להלן: "הלהקה") וכן בתפקידי שליחויות בחברה. במועדים הרלוונטיים לכתב

האישום, עשה הנאשם שימוש בקרבתו המשפחתית לאייל, על מנת לקדם מעמדו בקרב מעריצות של אייל ובקרב מכריו, תוך שימוש תחבולני במעריצות הצעירות ותוך התייחסות מבזה ומשפילה כלפיהן, כאילו היו חפץ לסיפוקן ולשירותן, לרבות מאוויו המיניים, כמו גם של מכריו, הכל כמפורט להלן. הנאשם נהג באופן שיטתי ותדיר, לפגוש במעריצות של אייל, נערות בגילאי 15-20 (להלן: "הנערות"), בהופעות ובתוכניות בהן השתתף אייל, לרבות תכניות הטלוויזיה "אייל גולן קורא לך" ו"הכוכב הבא", להציג עצמו כאביו של אייל ולהציע לנערות להיפגש עם אייל, להצטלם עמו ו/או להצטרף אל הנאשם להופעות ותוכניות בהן אייל נטל חלק (להלן: "ההבטחות"), והכל תוך ניצול רצון של הנערות להימצא בקרבת אייל ולחסות בהילה של עולם הזוהר. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, על בסיס ההבטחות, ובמטרה לפגוש באייל ולהיות בקרבתו, נהגו הנערות למסור לנאשם פרטי התקשרות עמן. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, נהג הנאשם ליצור קשר עם הנערות, להזמין להופעות של אייל ולאירועים שונים, לרבות מפגשים פרטיים בהם השתתף אייל, תוך שהנאשם ידע שהנערות מבקשות את קרבתו של אייל, והכל במטרה כי אלה יכירו לו תודה וישיבו לו טובה לכשתידרשנה. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, הזמין הנאשם את הנערות למפגשים ואירועים לצורך מתן אספקת שירותי מין לנאשם ולמכריו. קודם לעריכת מפגשים אלו, נהג הנאשם לציין בפני מכריו כי בכוונתו להביא עמו את הנערות, על מנת שאלה תספקנה שירותי מין, תוך שנהג לתאר מה יכללו המפגשים, לרבות פירוט אקטים מיניים שיבוצעו בנערות. בין הנערות נמנו **א.א.** ילידת 10.4.95 (להלן: "א.א."), **ב.ב.** ילידת 20.12.95 (להלן: "ב.ב."), **ג.ג.** ילידת 6.10.96 (להלן: "ג.ג."), **ד.ד.** ילידת 20.5.97 (להלן: "ד.ד."), **ה.ה.** ילידת 22.1.96 (להלן: "ה.ה."), **ו.ו.** ילידת 28.10.97 (להלן: "ו.ו."). בד בבד עם היכרותו של הנאשם את הנערות, התוודע לנסיבות חייהן, לרבות מצבן האישי והמשפחתי המורכב, מצוקתן הכלכלית והחברתית וניצל זאת כמפורט במבוא ובכתב האישום, ביודעו כי בין היתר, מצבן זה, גילן הצעיר, מעמדו וקרבתו לאייל, כמו גם נסיבות ההיכרות והקשר עמו, יקשו על הנערות לסרב לדרישותיו. כך הנאשם, בהכירו וביודעו את הערצת הנערות לאייל, כמו גם את מצבן האישי, הכלכלי והמשפחתי המורכב, קנה את הסכמתן לאספקת שירותי מין לו ולמכריו, כל זאת בתמורה להבאת הנערות לאירועים בהם אייל נטל חלק, להופעות של אייל, בילויים במועדונים, הבאתן אל ביתו של אייל וכמו כן בתמורה הכוללת תשורות זעומות, כגון אספקת סיגריות, רכישת תכשיטים ומתן סכומי כסף מזומן - להלן: "**מעשה הזנות**".

אישום ראשון: א.פ. הינו מכר של אייל ושל הנאשם, ובמסגרת עבודת הנאשם, בזמנים הרלוונטיים לאישום זה, נהג הנאשם להחנות את הרכב המסחרי של הלהקה בחניית ביתו של א.פ. בבת ים (להלן: "הרכב" ו"החניון"). **א.א.** היא ילידת 10.4.95, אחת מהנערות המתוארות במבוא. הנאשם פגש בא.א. במהלך הופעה של אייל ברעננה, באוגוסט 2013. עם היכרותם, התוודע הנאשם למצבה המשפחתי המורכב של א.א. ולמצוקה הכלכלית והנפשית בה הייתה נתונה. בשל יחסה של א.א. לאייל ולנאשם, הכל כמתואר במבוא, גמלה בליבו של הנאשם ההחלטה לנצל את המצב האמור ולהשתמש בא.א. לצורך אספקת שירותי מין לא.פ. בתאריך 12.11.13 בשעה 17:50 או בסמוך לכך, התקשר הנאשם לא.פ. והודיע לו כי בכוונתו להביא את א.א. עמו לצורך אספקת שירותי מין לא.פ. הנאשם קבע עם א.פ. כי ימתין ברכב שחנה בחניון, והבטיח לו כי הוא יביא עמו "איזה משה..." אשר הנאשם יורה לה לבצע מין אוראלי בא.פ. כמו כן, הבטיח הנאשם לא.פ. כי אותה נערה "תעשה לו מה שהוא רוצה". בעקבות זאת ולשם כך, אסף הנאשם את א.א. מביתה ואמר לה, בכזב, כי עליהם לעבור בבית א.פ. לצורך איסוף מסמכים הקשורים לחברה, והכל כשהנאשם יודע כי קבע עם א.פ. להביא את א.א. במטרה לספק לו שירותי מין. בהגיע הנאשם וא.א. אל החניון, הורה הנאשם לא.א. לעבור לרכב, ולבצע בא.פ. מעשה מיני, וזאת על אף שלא הייתה כל היכרות מוקדמת בין השניים וכי א.א. מעולם לא הביעה רצונה לעשות כן. א.א. יצאה מהרכב, הגיעה אל הנאשם שעמד בקרבת מקום, ואמרה לו כי היא אינה מעוניינת במגע מיני עם א.פ., אך הנאשם התעלם מרצונה של א.א. והורה לה לשוב אל הרכב ולספק שירותי מין לא.פ. כל אותה עת המתין א.פ. ברכב לשובה של א.א. א.א. אשר הבינה כי היא שוהה לבד בחניון עם הנאשם וא.פ., לאור

רצונה להמשיך ולהשיב טובה לנאשם בכדי להמשיך ולשהות בקרבת אייל, נעתרה להוראתו וסיפקה לא.פ. שירותי מין בכך שביצעה בו מין אוראלי, עד שהגיע לפורקן מיני. כל אותה עת, המתין הנאשם במכוניתו, אשר חנתה בסמוך לרכב.

הנאשם הורשע באישום ראשון זה בעבירה של **הבאת אדם לידי מעשה זנות בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 201 לחוק העונשין ביחד עם סעיף 203(א) לחוק העונשין.

אישום שני: בין הנאשם, אייל ו.ש.ד. קיימת היכרות מוקדמת. בשל יחסה של א.א. לאייל ולנאשם, הכל כמתואר במבוא, גמלה בליבו של הנאשם ההחלטה לנצל את המצב האמור ולהשתמש בא.א. לצורך אספקת שירותי מין לש.ד. בתאריך 7.11.13 בשעה 14:50, או בסמוך לכך, שוחח הנאשם טלפונית עם ש.ד. ורקם עמו תכנית להביא את א.א. למטרת קיום יחסי מין עמם במשותף. הנאשם עשה כן, על רקע היכרותו עם א.א. וידיעתו כי היא נתונה לשליטתו ולמרותו, הכל כמתואר לעיל. בשיחה הנ"ל, אמר הנאשם לש.ד.: **"אני אביא את הילדה. ניתן לה אני ואתה ככה, ביחד...נשב כאילו כמה דקות, אני אגיד לה בואי להזדיין עם שתינו (כך במקור - ג'נ'). נרגיע את הביצה, מה אני אעשה..."**. מיד בסמוך לכך, אסף הנאשם את א.א. במכוניתו והעניק לה טבעת משובצת אבנים דמויות יהלומים, באומרו לה כי רכש את הטבעת במיוחד עבורה, על פי מידה, ותוך ששיווה לטבעת חזות יוקרתית (להלן: "הטבעת"). בהמשך, הסיע הנאשם את א.א. אל ביתו של ש.ד. באור יהודה, כשהוא יודע כי בכוונתו להורות לא.א. לספק לש.ד. שירותי מין, וביודעו, בהכירו את א.א., כי זו לא תסרב לדרישתו, לאור הטבעת שמסר בידיה כמו גם לאור רצונה של א.א. לספק את דרישותיו על מנת להימצא בקרבת אייל. בהגיע הנאשם וא.א. לביתו של ש.ד., הורה הנאשם לא.א. לבצע בש.ד. אקט מיני. א.א. אשר חשה שלא בנוח עם הוראת הנאשם, ניסתה להימנע מכך בטענה כי היא ממהרת. אולם, לאור התעקשות הנאשם, ולאור רצונה של א.א. להכיר לו תודה על הטבעת, נעתרה לבסוף וסיפקה לש.ד. שירותי מין בחדר ביתו, בעוד הנאשם ממתין בסלון.

הנאשם הורשע באישום שני זה בעבירה של **הבאת אדם לידי מעשה זנות**, לפי סעיף 201 לחוק העונשין.

אישום שלישי: בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, במספר רב של הזדמנויות, הכיר הנאשם את הנערות הנזכרות במבוא לכתב האישום, לחבריו, במטרה שהן תספקנה להם שירותי מין, וכל זאת על רקע האמור במבוא ותוך ניצול רצון של הנערות לשהות בקרבתו של אייל, בין היתר, כמפורט להלן.

במספר הזדמנויות, הפגיש הנאשם בין א.א. לחבריו, במטרה כי א.א. תספק להם שירותי מין לכשתידרש, תוך שהנאשם ידע והבין, על רקע היכרותו את א.א. כי היא נתונה לשליטתו ולמרותו, הן לאור מצבה האישי והן לאור רצונה להימצא בקרבת אייל. בתקופה הרלוונטית לאישום, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, במספר הזדמנויות, סיפקה א.א. יחסי מין מלאים לחבריו של הנאשם, וכן ביצעה בהם מין אוראלי, על ידי כך שהחדירו את איבר מינם לפיה.ב.ב. הינה קטינה ילידת 20.12.95 (להלן: "ב.ב.") אחת מהנערות המתוארות במבוא. במועדים הרלוונטיים לאישום זה, ידע הנאשם כי אך מלאו לב.ב. 17 שנים וכי היא קטינה. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, במספר הזדמנויות, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, הביא הנאשם את ב.ב. עמו למפגשים עם מכריו, במטרה כי ב.ב. תספק להם שירותי מין, מתוך הבנתו, על רקע היכרותו עמה, כי יש ביכולתו להביאה לידי מעשי זנות לכשתידרש. במועדים אלה, סיפקה ב.ב. שירותי מין לחבריו של הנאשם, לרבות קיום יחסי מין מלאים וכן ביצעה בהם מין אוראלי, על ידי כך שהחדירו (כל אחד בנפרד) את איבר מינם לפיה.

הנאשם הורשע באישום שלישי זה בעבירות של **הבאת אדם לידי מעשה זנות**, עבירה לפי סעי' 201 לחוק העונשין (מספר עבירות) **וניצול קטינים לזנות**, עבירה לפי סעי' 203ב(א)(1) לחוק העונשין (מספר עבירות).

אישום רביעי: ג.ג. קטינה ילדת 20.5.97, היא אחת מהנערות המתוארות במבוא (להלן: "ג.ג."). הנאשם ידע שהיא קטינה. בתאריך 17.8.13 או בסמוך לכך, הציע הנאשם לג.ג. ולחברתה להתלוות אליו להופעה של אייל בקיסריה (להלן: "ההופעה"). בשל הערצתה לאייל, הצטרפה ג.ג. אל הנאשם. עם הגעת הנאשם לאזור ההופעה, ועוד בטרם החלה ההופעה, תבע הנאשם מג.ג. לספק לו שירותי מין, ביודעו כי היא קטינה, תוך ניצול תחושת החבות שלה כלפיו ותוך ניצול רצונה להימצא בקרבת אייל ובקרבת הנאשם כמתואר במבוא לכתב האישום. במועד זה, ולדרישת הנאשם, נכנסה ג.ג. לתוך רכב הלהקה וסיפקה לנאשם שירותי מין בדרך של קיום יחסי מין מלאים, עד שהגיע לסיפוק מיני.

ב.ב. קטינה ילדת 20.12.95, היא אחת מהנערות המתוארות במבוא (להלן: "ב.ב."). הנאשם ידע כי היא קטינה. החל מחודש נובמבר 2012, או בסמוך לכך, בשתי הזדמנויות שאינן ידועות במדויק למאשימה, סיפקה ב.ב. לנאשם שירותי מין, על דרך של קיום יחסי מין מלאים וכן ביצוע מין אוראלי בנאשם, הכל תוך ניצול תחושת החבות שלה כלפי הנאשם ותוך ניצול רצונה להימצא בקרבת אייל והנאשם כמתואר במבוא לכתב האישום. בתמורה לאספקת שירותי המין, נתן הנאשם לב.ב. בשמים, סיגריות, כרטיסים להופעות של אייל ואישור כניסה לאירוע פרטי שהתקיים בביתו של אייל.

הנאשם הורשע באישום רביעי זה בעבירה של **דין לקוחו של קטין**, לפי סעי' 203ג לחוק (שלוש עבירות).

אישום חמישי: בתאריך 13.11.13, או בסמוך לכך, פורסם בערוץ 2 דבר קיומה של חקירת משטרה אודות המעשים המתוארים בכתב אישום זה. בתאריך 14.11.13, בסמוך לשעה 20:00, פנה הנאשם לשכנו, יורם יפרח, המתמצא במחשוב ובמכשירים סלולריים (להלן: "יורם") וביקש ממנו לסייע בידו במחיקת כל החומרים ממחשבו האישי ובמכשיר הטלפון הנייד שלו, שיש בהם כדי להצביע על מעורבותו של הנאשם במעשים המיוחסים לו בכתב האישום, וכן מידע אודות קשריו עם המעורבים בפרשה, לרבות הקטניות והנערות, והכל בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי בדרך של העלמת ראיות. במועד האמור לעיל, מחק יורם, לבקשת הנאשם, את כלל החומר הרלוונטי לאישומים, אשר עשוי היה להיות דרוש לראיה בהליך שיפוטי, בכוונה למנוע את השימוש בו כראיה ובאופן אשר מנע מרשויות האכיפה את ביצוע תפקידם כדין.

הנאשם הורשע באישום חמישי זה בעבירה של **שיבוש מהלכי משפט** לפי סעיף 244 לחוק העונשין ובעבירה של **השמדת ראיה** לפי סעיף 242 לחוק העונשין.

ראיות לעונש: הערכה תפקודית של הנאשם מיום 17.3.15 מטעם ד"ר מיכאל רום - נ/1, לפיה הנאשם לא יכול לבצע את הפעולות הבאות בכוחות עצמו: לקום ולשכב, להתלבש, להתפשט ולהתרחץ. בנוסף, כיוון שעמדת השבר בשורש כף יד שמאל (של הנאשם - ג'נ') אינה אופטימלית אין לשלול את הצורך בניתוח חוזר עוד מס' חודשים ותקופת שיקום נוספת לאחר מכן. בסה"כ תחזית תפקודית - טובה.

טיעונים לעונש:

טיעוני התביעה לעונש (עמ' 4-5 לפר'): הנאשם הפקיד את הפיצוי במלואו עבור שלוש המתלוננות, כלומר 50,000

עבור כל אחת מהמתלוננות, ובסך הכל 150,000 ₪. לדברי התובעת, כתב האישום הוגש לאחר הליך שימוע ארוך במהלכו פרסה ההגנה את טיעוניה ולמעשה כתב האישום המתוקן שהוגש לוקח בחשבון את טענות ההגנה. לעמדת התביעה, עמדה בפניה שאלה משפטית תקדימית באשר לתמורה שניתנה בתיק זה, בגין עבירת הזנות. במהלך בדיקת התיק, עברה התביעה על פסיקה בארץ ובעולם, שברובה התמורה הייתה תמורה כלכלית שוות כסף. בתיק הזה התמורה המרכזית הייתה הרצון של הנערות לחסות בחיי הזוהר, להיות קרובות לאייל גולן ולהימצא בהופעות שלו. לעמדת התביעה זו נסיבה ייחודית שבה התמורה היא תמורה התנהגותית. לעמדת התביעה, מצב זה מבסס נורמה תקדימית במשפט הפלילי, וישנה חשיבות לקביעה של בית המשפט כי מעשיו של הנאשם מהווים עבירה פלילית, שמאסר בצידה ולא עוד אמירות באשר להעדר מוסריות או התנהגות בלתי נאותה. כפי שמתואר באריכות בכתב האישום, מדובר בהתנהגות שיטתית של הנאשם, אשר נהג לאתר את המתלוננות באירועים הנוגעים מלכתחילה לאייל, ולערוך עימן שיחות טלפון חוזרות, תוך שכנועים והפעלת לחץ על הנערות, על מנת שיצטרפו אליו ואל מכריו במטרה לקיים עימן יחסי מין. כמו כן, הנאשם נהג באופן אקטיבי להסיע את הבנות, ומעל הכל הוא חזר והצהיר, כי מי שתישאר איתם, עם הקבוצה, עם הלהקה, תזכה לנסוע ברכב הגדול, להגיע להופעות ואף היו הבטחות לקיום יחסי מין עם אייל גולן. ניתן לומר, שהנאשם יצר לעצמו מאגר של נערות צעירות, אשר היו זמינות לקיום אקטים מיניים לו ולחבריו. כאמור, מדובר בנאשם אשר מצא נערות צעירות בימים, שפער הגילאים בינו לבין הוא כמעט 50 שנה. כמו כן, בפגישה עם שתיים מנפגעות העבירה שהגיעו למשרדי התביעה, עלתה המצוקה שהן מצויות בה, המצב הנפשי והמשפחתי שהן נמצאות בו, ניתן לומר שאלו לא היו יחסי כוחות. גם מהטעם הזה, רצתה התביעה להגיע להסדר טיעון, על מנת לחסוך מהמתלוננות את הצורך לעמוד על דוכן העדים ולפרט אודות נסיבות התיק, כפי שאלו מתבטאות בכתב האישום. התביעה נפגשה עם המתלוננות מספר פעמים. בסופו של יום, לאור העובדה שהעונש המוסכם כולל מאסר בפועל ופיצוי, מצאה התביעה כי ראוי יהיה לכבד את רצונן של המתלוננות להמשיך בשגרת החיים שלהן ולשים את התיק התקשורתי הזה מאחוריהן. ישנה חשיבות גדולה מבחינת התביעה וגם מבחינת נפגעות העבירה לכך שהנאשם עומד בפני בית המשפט, נוטל אחריות מלאה ומודה בפה מלא בעבירות שיוחסו לו ומקבל עליו עונש ממשי של מאסר בפועל. מדובר בתיק שהניהול שלו היה אורך זמן רב, כך שיש גם חסכון בזמן שיפוטי, אך נתון זה לא היווה את הבסיס להסדר הטיעון, אלא רצונן של הבנות. לאור כל המפורט, ביקשה התביעה לכבד את הסדר הטיעון ולהשית על הנאשם את העונשים אשר הצדדים הסכימו להם בהסדר הטיעון. התביעה ציינה כי היא אינה טוענת לפי תיקון 113, משום שמדובר בענישה סגורה והיא אינה מבקשת הנמקה לפי תיקון זה.

טיעוני ההגנה לעונש (עמ' 5-6): ההגנה הביעה הסכמתה לדברי התביעה והוסיפה כי הסדרי טיעון יש לכבד, כך גם בהנחיית בית המשפט העליון. הנאשם רצה לקחת אחריות ולסיים את ההליך המשפטי. ההגנה טענה כי הפיצוי הכספי בסך 50,000 ₪, אשר הנאשם שילם כפיצוי עבור כל אחת מהמתלוננות, היווה קושי לנאשם שבקושי מתפקד. כך גם שנתיים מאסר בפועל לאדם בן 66 שמעולם לא ישב במאסר, ואין לו עבר פלילי, זה עונש לא קל. עוד ביום שפרצה הפרשה, העמידו את הנאשם בכיכר העיר והוא נחשף למלוא מעשיו וניתן לומר כי גם זה סוג של ענישה שכתבו עליה כבר בפסיקת בית המשפט העליון. עוד הוסיף הסנגור וטען כי הנאשם הוא בן 66, נשוי עם חמישה ילדים, בנו המוזכר בכתב האישום לא מדבר עם הנאשם. זהו עונש כבד. הנאשם יודע ולוקח אחריות. מאוד חשוב בתיקים כאלה לקחת אחריות ולהודות במעשים. נוסף על כך, את העובדה שהבנות לא היו צריכות להגיע להעיד. בתיקים מהסוג הזה, העובדה שאדם מודה ולוקח אחריות זה הכל. העסקה נעשתה על דעת המתלוננות וזהו פרט חשוב. בעת עריכת הסדר הטיעון, עמד בפני הצדדים חומר הראיות, והשאלה האם מעשיו של הנאשם מהווים עבירה והאם יש אפשרות להוכיח את העבירה. עוד עמדו לנגד עיני הצדדים המתלוננות, אשר אמרו שהן מעוניינות בהסדר, רצונן הוא הדבר החשוב. נוסף לכך את העובדה שהנאשם לקח אחריות ונדון למאסר בפועל, למאסר על תנאי ולפיצוי. הסנגור הוסיף כי הנאשם עבר

ניתוח קשה, הוא פצוע בידו וברגלו ואינו מסוגל להתלבש לבד או להתגלח. הסניגור ציין כי לקח שנה לערוך את הסדר הטיעון וההסדר נעשה על דעת כל הדרגים הבכירים בפרקליטות (התובעת אישרה מידע זה - עמ' 6 לפר' - ג'נ'). לאור כל האמור לעיל, טען הסניגור כי צריך לכבד את הסדר הטיעון וביקש שבית המשפט יעשה זאת. **הנאשם** אמר (עמ' 6 לפר'): הוא מצטער על כל מה שהיה. הוא מביע חרטה. מה שאמר הסניגור מקובל עליו.

דין וגזירת העונש:

כאמור - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן (**במ/1**) והורשע בעבירות שפורטו בו ולעיל וזאת במסגרת הסדר טיעון שנערך בין הצדדים (**במ/2**). הצדדים עתרו במשותף להשית על הנאשם עשרים וארבעה (24) חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי על עבירות מין כמו גם על העבירות בהן הורשע ופיצוי בסך ₪ 50,000 עבור כל אחת משלוש המתלוננות נשוא האישומים המפורטים בכתב האישום. הפיצוי עבור המתלוננות כבר הופקד במלואו בקופת בית המשפט.

הלכות בית המשפט העליון - על ביהמ"ש לאמץ הסדרי טיעון למעט במקרים חריגים ונדירים:

בית המשפט העליון כבר אמר את דברו בעניין החשיבות הרבה שבכיבוד הסדרי טיעון אשר נערכים על ידי התביעה וההגנה:

"ככלל, בית-המשפט יראה לקיים את הסדר הטיעון בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון...בית המשפט ישווה לנגד עיניו, בין היתר, את המגמה העקרונית לעידוד הסדרי טיעון" (ע"פ 1958/98 פלוני, מיום 25.12.02, בסע' 18 ובסע' 24 לפסה"ד; ראו גם ע"פ 3068/10 פלונית, מיום 1.11.10).

ועוד נאמר בהקשר זה בפסיקת בית המשפט העליון:

"...סטיה מהסדר טיעון תיעשה במקרים חריגים ונדירים בלבד, וזוהי המגמה המסתמנת בשנים האחרונות בפסיקתו של בית משפט זה..." (ע"פ 7757/11 פלוני, מיום 13.2.13, ע' 2).

בית המשפט, בבוחנו את סבירות הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, בוחן גם את שיקוליה של התביעה בהחלטתה להגיע להסדר במקרה הקונקרטי שבפניו. בע"פ 1958/98 פלוני דלעיל, קבע בית המשפט העליון:

"...בית-המשפט יבחן, כמובן, את שיקוליה הפרטניים של התביעה בנסיבות העניין הנדון. כך למשל...יתן בית-המשפט דעתו על האינטרס הציבורי שבהשגת הודיית הנאשם ובקבלת אחריותו למעשיו..." (שם, בסע' 18 לפסה"ד).

אימוץ הסדר הטיעון (במ/2) דלעיל שערכו התביעה וההגנה:

לאחר ששקלנו את העבירות שאותן ביצע הנאשם בנסיבות ביצוע, כמתואר בכתב האישום המתוקן (**במ/1**), שמענו את טיעוני התביעה וההגנה אשר עתרו במשותף לאמץ את הסדר הטיעון (**במ/2**) שנערך ביניהם, ולאור פסיקת בית המשפט העליון דלעיל, לרבות השיקולים אשר הביאו את הצדדים לעריכת ההסדר, מסקנתנו היא לאמץ את הסדר הטיעון.

כאמור, לפי המידע שמסרה התובעת, נפגעות העבירה הביעו את הסכמתן להסדר הטיעון, ההסדר הוא על דעתן, הן חשו הקלה שלא תצטרכנה להעיד (עמ' 3 לפר' מיום 1.3.15) והתביעה מצאה כי ראוי לכבד את רצונן לשים תיק זה מאחוריהן (עמ' 5 לפר' מיום 19.4.15). בנסיבות העניין שיקולי התביעה לעריכת ההסדר, כפי שפירטה התובעת לעיל, ובראשם **הרצון לחסוך את העדתן של המתלוננות ולחסוך מהן את הצורך לפרט בדוכן העדים אודות נסיבות תיק זה, סבירים ומקובלים עלינו. הנאשם הודה** בעובדות כתב האישום המתוקן **במ/1** עם **תחילת המשפט, לקח אחריות** עלמעשיו, חסך, כאמור, את העדתן של המתלוננות בבית המשפט על כל הכרוך בכך, וכן חסך מזמנם של הצדדים ובזמן שיפוטי. כמו כן, עמדו לנגד עינינו שיקולים נוספים שעמדו בבסיס הסדר הטיעון ובהם השאלה המשפטית התקדימית שעמדה בפני התביעה כמפורט לעיל, **גילו** של הנאשם, **העדר עבר פלילי** (יהא זה מאסרו הראשון של הנאשם), מצבו הבריאותי של הנאשם כמפורט במסמך **נ/1** והעונש המוסכם הכולל מאסר בפועל בבית הסוהר לתקופה של שנתיים, מאסר על תנאי **ופיצוי** בסכום כסף משמעותי של ₪50,000 לכל אחת משלוש המתלוננות, פיצוי שכאמור כבר הופקד בקופת ביהמ"ש עבורן.

על-כן: אנו מאמצים את הסדר הטיעון (**במ/2**) אותו ערכו התביעה וההגנה, וגוזרים, פה אחד, על הנאשם, **דניאל ביטון**, את העונשים הבאים:

1. 24 (עשרים וארבעה) חודשי מאסר בפועל.

2. 9 חודשי מאסר על תנאי שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור הנאשם עבירה לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין מסוג פשע, או עבירה לפי אחד הסעיפים 201, 203, 203ב, 203ג לחוק העונשין, והכל - לרבות ניסיון.

3. 6 חודשי מאסר על תנאי שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור הנאשם עבירה לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין מסוג עוון, או עבירה לפי סעיף 242 או 244 לחוק העונשין, והכל - לרבות ניסיון.

4. פיצוי לכל אחת מהמתלוננות בסך של 50,000 ₪, ובסך הכל פיצוי בסך של 150,000 ₪ עבור שלוש המתלוננות. מלוא סכום זה כבר הופקד בקופת ביהמ"ש, כאמור לעיל. התביעה תעביר את פרטי המתלוננות למזכירות בית המשפט. אשר למתלוננת שהיא קטינה - התביעה תעביר עד מחר לבית המשפט את "טופס פרטי הניזוק" בהתאם לתקנה 2 לתקנות המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות (פיצוי לקטין שניזוק מעבירה), תשע"ג - 2012 (להלן - התקנות).

הוסברה לנאשם זכותו לערער על פסק הדין תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י' אייר תשע"ה, 29 אפריל 2015, במעמד הצדדים.